

Pośród Kwiatów I Cieni

Artrosis

Odnalazłam się w tobie
Wiem, że inną mam krew
To już nie jest to samo
Inaczej czuję lęk

W samotności dryfuję
Coraz rzadziej wieje wiatr
Z trudem doganiam fale,
Których kształt
Zamykam w dłoniach
Bądź!
Bądź przy mnie!
Wtedy wszystko zacznie się od nowa

Zabierz i ukryj mnie
Bo dla ciebie tylko trwam
Pośród kwiatów i cieni
Pośród mgieł spowijających myśli
Wiem!
Mój ogród zniknie
Wszystko zacznie się od nowa

Z żalu nie dotkniętego
Cisza spływa we łzach
Ogarnięta jej krzykiem
Wracam w przeszłość, a tam

W samotności dryfuję
Coraz rzadziej wieje wiatr...